

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociației Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Numele Maria.

(Urmare și sfârșit.)

Rugăciunea Născătoarea o împreună cu Tatăl Nostru — rug. Domnului și în anumit chip este plinirea rugăciunii Dlui. După ce ne-am rugat Tatălui nostru ceresc, ne rugăm și Mariei — fiicei lui preaiubite, ca să sprijinească cu puternica ei mijlocire rugăciunea noastră.

Dacă Maica lui Dzeu se roagă pentru noi, rugăciunea noastră va fi ascultată. Pe cum Solomon împăratul — nu putea să făgăduiască nimica Maicii sale Bersabea, așa Isus Hr. și cu mult mai vărtos decât Solomon, își ține de cinste să asculte totdeauna rugăciunile Maicii sale. Iată ce cetim în c. III-a Impăr. cap. 2. 16. „Adonia, fiul lui Haghith, merse la Bersabea, mama lui Solomon și îi zise: *Grăește, rogu-te, cătră Solomon împăratul, că nu-și va întoarce fața sa de cătră tine, și să-mi dea mie muiere pe Avissat Somaniteanca. — Și a zis Bersabea, bine, eu voiu grăi pentru tine, împăratului: Și a intrat Virsavea la împăratul Solomon ca să grăiască lui pentru Adonias; și s'a ascultat Impăratul înaintea ei, și s'a închinat ei, și a șezut pe scaunul său, și s'a pus scaun mumei Impăratului și a șezut de dreapta lui. Și a zis lui: o cerere mică eu cer dela tine, să nu întorci fața mea; și a zis împăratul: Cere maica mea că nu te voiu întoarce.“*

În acelaș chip — Isus Hr. care împărățește în înălțimea ceriului, a preamărit pe sfântă Maică sa. — Ca să incununeze virtuțile sale — și purtarea ei de grijă de maică a Fiului lui Dumnezeu făcut om, a pus-o pe un scaun de mărire dea dreapta sa, și-i zise: Cere ori ce, Maica mea, nu te teme a te

întreprinde pentru fiii tăi de pe pământ, cere... că nu e cu dreptate ca eu să...
ult...

* * *

de cei ce zic adeseori cu evlavie „Născătoarea“, că le va fi lor o chează-mântuire. Doi servi ai Maicii Dlui trăiau în Italia — pe un munte (Senario) aproape de Florența. Numele lor era Sostene și Hugo, — slujiau laolaltă amândoi lui Dzeu, și toată fericirea lor era când rostiau împreună Născătoarea. — Rugăciunea lor însuflețită de cea mai mare iubire, plăcea atât de mult Maicii Preacurate, încât Ea voia să-i răsplătească cu un dar deosebit. Într'o zi când după datină și-au fost făcut rugăciunea lor, amândoi au cunoscut că este aproape sfârșitul lor: dintr'odată au simțit că le scad puterile, ca și când ar fi ajuns la cele din urmă... Atunci făcând cea din urmă opintire, ingenunchiară, și au început a zice „Născătoarea“ — și când au gătat-o au murit deodată.. Laolaltă au lăudat pe preacurata Vergură pe pământ, laolaltă au mers să o binecuvinte în ceriu.

* * *

În viața sfintei Matilde cetim că într'o zi s'a rugat la Preac. V. Maria cum ar putea dobândi darul unei morți bune. Preasf. Verg. Maria îi răspunse: Vei primi acest mare dar, dacă în toate sările — înainte de a te pune în pat — vei rosti cu evlavie 3 Născători — pentru a mulțami Preasfintei Treimi — pentru toate darurile ce ți le-a dat, și cerându-i prin mijlocirea mea darul unei morți sfinte.

* * *

Fiecare creștin, învățacel a lui Isus Hristos trebuie să aibă o evlavie deosebită față de Maica dumnezeescului Învățător. Aceasta evlavie îi va fi o cheazășie

de mântuire. — Sf. Gertruda, sf. Matilda și sf. Maria Magdalena dei Pazzi — au strălucit tustrele nu numai cu strălucirea vergurii lor, ci și prin evlavia lor față de Împărăteasa Vergurilor. — Tustrele de asemenea au avut vedenii cerești.

Sf. Gertrudă într-o vedenie — văzu pe preacurata Vergură, Maica îndurărilor, îmbrăcată cu o haină de împărăteasă, largă și undulătoare. O mulțime de animale sălbatice tremurând alergau să scape la picioarele ei. Ea nu le alungă, ci le primia cu bunăvoință și le acoperea cu haina ei. — Sfânta a înțeles din asta — că cei mai mari păcătoși, dacă alergă la Maria, vor fi mântuiți de moartea vecinică. —

Sf. Matilda — în o vedenie aproape asemenea — văzu o mișcătoare arătare a dragostei Mariei pentru credincioșii ei servitori, evlavnici. . . Acestia în chipul unei cete nenumărate de prunci, încunjurau pe Împărăteasa Ceriului, ingenunchiind la picioarele ei — ca să-i aducă rugăciunile lor. Buna Maică se părea că luă în brațele sale când pe un copil, când pe altul, ca pe niște prunci iubii și-i apropia de inima dumnezeescului Ei Fiu. —

Sf. Maria Magd. dei Pazzi. — văzu altmintrelea închipuită apărarea și scutirea Maicii Dlui. . . Era o corabie — ce plutia în marea largă, și pe corabie erau toți slujitorii Maicii lui Dzeu. — Ea însă, aceasta bună Mamă, strălucitoare ca o stea mândră, stătea la cârma corabiei, făcând slujba cârmuitoare, și în ciuda vânturilor, vifoarelor și vremurilor grele ce se porniau pe mare — ducea la liman pe fericiții și norocoșii săi slujitori. . . Chip strălucit a acelei zicăli a Sfinților: *Un fiu, o fiică a Mariei nu va pieri.*

Din catehism.

Despre simbolul apostolic.

93. Unde se cuprind acele, cari noi trebuie să le știm și să le credem? Acele ce noi trebuia să știm și să le credem sunt cuprinse în simbolul credinței sau apostoliceasca mărturisire.

Cuvântul simbol în materie de credință însemnează o formulă prin care noi exprimăm pe scurt crezul nostru. Prin urmare simbolul credinței nu exprimă toate articolele credinței în totalitatea lor, pentru aceea o numim simbol sau formulă a credinței.

Sta biserică a întocmit în cursul secolelor mai multe formule de credințe față de diferite șizme și erezii, cari s'au propagat în diferite timpuri arătându-ne în aceste formule cât se poate pe scurt ce este adevărata credință catolică. În afară de abateri voite de învățătura catolică s'au incubat pe neobservate și păreri greșite începând din timpul sfinților apostoli.

Așa știm din faptele apostolilor și din epistolele sf. Pavel și a mai multor sfinți apostoli, că nici autoritatea sfântului Apostol Pavel nu era de ajuns să pună capăt neînțelegerilor în privința obligativității legii mosaice față de creștini, pentru aceea s'au unit cam pe la 51 d. Hr. Sfinții Apostoli în Ierusalim — numit conciliul din Ierusalim — și au proclamat o regulă a credinței, hotărând ca tăierea împrejur și obiceiurile iudaice nu sunt lucruri necesare pentru mântuire, contrar pretenției creștinilor pătrunși prea mult de spiritul fariseic. (Dr. Ciplea. Rezumat al ist. bisericeii) Probabil dela acest conciliu datează și cel dintâi simbol al credinței.

Când la începutul secolului IV. preotul Arie a învățat că Isus Hristos nu este Dumnezeu, pentru că a fost o creatură, o făptură a lui Dumnezeu, conciliul din Nicea în 325 a aprobat simbolul de credință redactat de Osie trimisul sftului părinte papa Silvestru și de sf. Atanasie, numit simbolul de credință Nicean, de care se folosește de comun și sta biserică noastră greco-catolică.

La finea secolului IV. s'a ivit o erezie, care a tras la îndoială dumnezeirea Spiritului Sfânt. Fața de aceasta erezie conciliul I. din Constantinopol în 381 a redactat un simbol al credinței fără însă a preciza raporturile Spiritului Sfânt cu a doua Persoană din Sfta Treime, din care cauza conciliile din Calchedon și al II-a Constantinopolitan au fost silite să se ocupe cu aceasta parte a credinței noastre condamnând ereziile cari s'au ivit față de adevărata credință, care s'a precizat în simbolele de credință a acestor concilii.

Este interesant să reținem ce a fost originea simbolului de credință a conciliului II. Constantinopolitan.

Sfântul Grigore Nazienzanul, episcop din Cesarea nouă era se predice într-o zi despre tainele Sfintei Treimi. Plin de zel față de adevărurile credinței a căutat înzădar o definiția sigură, o expunere clară în privința acestui mare mister a credinței noastre. A

petrecut o noapte întreagă asupra acestor adevăruri, fără să ajungă la ceva rezultat bine stabilit, și cu aceea încredere a unui copil care denota sfinți — a rugat pe Domnul ca să îi descopere adevărul...! Dintr'odată se făcea lumină în odaia unde lucra și a zărit un bătrân venerabil, a cărui față strălucea de blândeță și de o demnitate cerească. Spăriat se ridică Sf. Grigore și l' întreabă cine este și ce dorință are? Bătrânul misterios cu cuvinte prietenești îl liniștește și îi spune că el vine din porunca lui Dumnezeu, și arătând cu mâinile atrage atenția sfântului pe o figură femeiască de totul strălucitoare, care a apărut vis-a-vis de el, și a carei majestate și frumseța avea ceva cu totul ceresc.

Între aceste două ființe cerești se întinse acum o conversație despre acele misterii, la cari se gândea mintea sfântului predicator atât de profund.

Sf. Grigore a înțeles numai decât că bătrânul venerabil nu era altul ca Sf. Ioan evangelistul și femeia însăși preacurata Fecioară. Sf. Ioan a zis: cu multă plăcere voi împlini dorința mamei Domnului meu și voi explica lui Grigore tainele pietatei adevărate.

După ce învățăcelul pe care îl iubea Isus a expus în cuvinte sublime întreaga doctrina și a explicat cu o profundă înțelegere și înțelegere a visului cerească a dispărut. Sf. Grigore de bucurie, ca uitat de sine numai decât a pus pe hârtie cele auzite. Aceasta este originea aceluia simbol al credinței despre dumnezeirea Spiritului Sfânt, pe care mai târziu sta biserica în 553 d. Hr. în al V-lea concil ecumenic al II-lea Constantinopolitan, ca expunere curată a credinței creștine a adoptat. (De Segur.)

Așa a fost constrânsă sta Biserica de adversarii săi în toate timpurile să examineze cât mai temeinic ce a fost credința celor dintâi creștini începând din timpul sfinților Apostoli, și ce a fost învățătura lor.

În aceste formule de credință nu este nimic nou nimic ce nu s'ar cuprinde, cel puțin în mod implicit în credința celor dintâi creștini. Ce au crezut ei, aceea este și speranța noastră și dacă ei au fost mai fericiți că au fost în timp mai apropiat de răsăritul Soarelui dreptății, noi ne putem bucura de strălucirea soarelui de amiază, când întreg edificiul grandios al credinței noastre este plin de lumina adevărilor precizate și definite de sfânta biserică.

Prăznicul dela mănăstirea Moiseiu.

Încă cu multe zile înainte de sărbătorea Nașterii P. V. Maria, credincioșii din Maramureș, intelectuali, economi, tineri și bătrâni, precum și clerul acestui județ nedumeriți să întrebau: oare în anul acesta veni va Ilustritatea Sa Domnul Episcop a-l nostru la mănăstirea din Moiseiu, ori nu? Întrebările, nedumerirea și toate planurile au primit răspuns, s'au realizat și efectuit prin anunțul oficial publicat în „Curierul Diecezei”, că la 8 Septembrie mult doritul și iubitul nostru Arhiepiscop va fi la mănăstirea Moiseiu a prăznii cu iubirii săi credincioși din Maramureș, — ca și cu alți ani, — prăznicul s. Mării. N'a pregătit a veni la noi ca și odinoară s. Ioan gură de aur, pe carele nimică nu-l impedează dela propăvăduirea Evangheliei lui Hristos, nici frig, nici foame, nici sete, nici obosala drumului, nici frica, ba când pe s. Ioan împărăteasa Eudoxia îl alunga afară din cetate și voia al internă, atunci acest s. Părinte scrisese iubitelui său Ciriac: „Nimică nu-m pasă, facă împărăteasa ce va voi că a Domnului e pământul și plinirea lui.” A sosit neîntârziind de a continua „măestria măestrilor” păstoria și mântuirea sufletelor. În 5 Sept. cu timp frumos a sosit la Mănăstire, acompaniat fiind de clarisim. Domn Dr. George Bob, profesor de teologia și ceremoniar eppal. În 6 Sept. a conferit ordurile mici clericilor: Dr. Alex. Filipciuc, Vasile Huzău, Berinde și Mânzat.

Tot în aceasta zi după amiază a făcut excursie în împrejurimile mănăstirii delectându-se în frumoasa regiune dominată de muntele: Bătrina, Falnicul și Pietrosul, care deja era învăluit în negură prevestind ploaia și timp noros friguros. În 7 Septembrie, de și timpul a devenit noros, friguros, amestecat cu ploaie de toamnă, cete de credincioși, procesiuni din diferite comune a și început a sosi la mănăstire cântând imnuri de laudă către P. V. Maria.

La prânz Ilustritatea Sa îngândurat întreabă pe cei din anturajul său despre schimbarea timpului și că oare și în ziua prăznicului va fi ploaie ori timp frumos, vârful Pietrosului da semne de prevestire a timpului ploios, ceea ce și împlinit. După amiază în 7 Sept. la 6-oare s'a sfințit prin Ilustritatea sa icoana P. V. Maria cu pruncul

Isus in brațe, sa sfințit „calea crucei lui Isus” 14 icoane a patimilor lui Isus așezate simetric în jurul mănăstirei, — apoi in s. mănăstire s'a luat jurământul dela clerici cari se vor hirotoni întru preoți, s'a ținut din partea Ilustrității Sale o emoționantă predică către mulțimea credincioșilor din biserică și către candidații la hirotonie despre : însemnătatea jurământului preoțesc și datorințele credincioșilor de a asculta de preoți lor legitimi trimiși pentru păsturile sufletelor ; — credincioșii adânc, emoționați de aceasta solemnitate și cuvinte Arhireești plângeau in estul evlaviei și a bucuriei lor ; apoi s'a cântat : paraclisul P. V. Maria, după care a urmat mărturisirea credincioșilor prin preoți prezenți. In 8 Sept. ziua prăznicului, des de demineață, în butul frigului și a ploiei reci, mulțime de credincioși și procesiuni a sosit la mănăstire a primi mângăere dela preaiubitul lor Părinte. Unii din preoți deja la 6-oare a început mărturisirea credincioșilor, cari aproximativ a fost în număr de 4000 mii, dintre cari mulți credincioși din Cehoslovacia in frunte cu părintele : *Marina* din Slatina La 9 oare s'a început misa Arhirească cu concelebrarea a lor 12 preoți. In decursul s. Liturgii sosește acompaniat de Domnul senator *Dr. Vasile Chindriș* și Ilustritatea Sa *Dr. Jacob Radu*, protonotarapostolic prepozit dela Orade, care a servit s. Liturgie în mănăstirea vechiă din nou restaurată. Sub s. Liturgie s'a conferit ordul preoției susnumiților clerici, apoi sa rostit o înflăcărată și adânc pătrunzătoare predică din partea Ilustrității Sale Episcop despre : pace, iubirea deaproapelui, buna înțelegere și păstrarea credinței adevărate strămoșești, datorințele preoțești și a credincioșilor față de preoții lor ; — ceea ce a stârnut o adâncă impresie și emoție in inimile ascultătorilor. După terminarea s. Liturgii la oarele 1 d. a. s'a făcut recepțiile ; — întâia clerul, care prin m. o. D. protopop *A. Anderco* a tălmăcit iubirea alipirea și credința nestrămutată a clerului

față de Arhireul lor mulțumindu-i pentru osteneală și zelul manifestat în păsturile sufletelor. Ilustris. Domn. Episcop asigură clerul de neștirbita lui iubire și apărare în timpurile vitrege de criză morală prin care azi trece omenimea îndrumând clerul de aș face intru toate datorințele preoțești.

Apoi primește intelectualii, le împărțește medalii, apoi să înfătoșază diferite deputații de prin comune și din Sighet cu diferite cereri și plângeri, și în urmă preoții noi hirotoniți de a mulțami Ilustrității Sale pentru clemența darului primit prin taina preoției.

La 2 oare să servește in refectorul mănăstirei o masă comună, unde sunt invitați preoții mai bătrâni și diferiți membri marcanti dintre intelectuali sosiți la pelerinaj, între cari și ortodoxi prin ce s'a manifestat adevărata bunăînțelegere între frații români din Maramureș, cari doresc a fi propovăduitori ai păcii, și nu a zorvei. care pace trebuie să domineze în Maramureșul năcăjit, care n'are lipsă de prozelizm și ură între frați.

La 3 oare d. a. Ilustritatea sa a plecat luându-și rămas bun dela cei prezenți și mulțumindule de fiasca alipire și iubire de-sinteresată dându-le lor și familiilor binecuvântarea Arhirească. Din cauza unui defect a automobilului Ilustritatea Sa cu 3 oare întâziere a plecat către Baia Mare spre reședința Gherla oprinduse la mult încercata și îndurerata familiă a protop. *Petru C. Salca* din Giulești de a da deslegarea și binecuvântarea Episcopicească grav bolnavei fică *Mărioara Salca*.

Ilustrisime Doamne, din nou a-Ți venit la noi învățându-ne cu blândețe, sfătuindu-ne, mânguindu-ne, binecuvântând oile cele credincioase, îndreptând cele rătăcite ; a-Ți venit a ne ajuta, întări, a ne îndrepta pe toți, — primi-Ți adâncile noastre mulțumiri fiești bucurându-ne de învățăturile și admunierile adevărat părintești, promișând a ne nevoi cu staruința a propăși pe calea virtuților și a faptelor bune, ca să putem smulge din agrul Domnului toate ierburile stricăcioase și toate mărăcinile : a pizmei, urei, răsbunării, a neînțelegerei și discordiei, ce-Ți amărește inima Archirească. Intru mulți ani Stăpâne !

— Un peregrin. —

preot : *Darie Vlad*.

Calendar săptămânal.

15—21 Septemvrie 1929.

15. Dumineca după Inălț. Sf. Cruci (Ev. Marc 8, 3, 4.) M. Nichita.
16. Luni. M. Eufemia.
17. Marți. M. Sofia.
18. Mercuri. C. Eumenie.
19. Joi. M. Trofiu.
20. Vineri. M. Eustatie.
21. Sâmbătă. Ap. Codrat.

